

प्रधानमन्त्री जंगबहादुर राणाका समयको नेपाल-भोट युद्धका ऐतिहासिक सामग्री

(गताङ्कको बाँकी)

६. मध्येस जिल्ला जिल्लामा भै गयाको दस्तव्य -
प्रशस्ति श्री प्राइमिनिष्टर मिनिष्टर जनरलको

आगे जिल्ला महतरिका संतमहंत सुवा फौजदार सुवेदार देवान् पेस्कार चौधरिकानु गोये . मोकदम जेठ-रेयत जैवार जिमिदार रेयत गुठियार विर्ति वेषकिक दार माना चावल घरवारि मरवट गैहका मानिसहूँके. प्रनाम सलाम आसिष. उप्रान्त तिमीहरू गैहलाई सवादो-तकिको अन्ति पंचकठि वेजगहिको बोसिमगनी झारा वेठ वेगार हतिसारको टांटा मुलुक इजारामा लाग्दा मुलुकलाई दुष देषदा येति कुरा सबै भैले घटाई. श्री ५ सर्कारिका रूपिना गीराई मेरो पटवन् सलामि माया मारि तिमिहरू-लाई सुष हवम् भनि मुलुक अभानत राष्याको थियो. आज श्रीदैवले गर्दा उत्तर दिशातिर लडाईको कारणाना हुन लाय्यो. यो राज्य रहो भन्या तिमिहरूलाई यो वन्दोवस्त पनि रहला. श्री ५ सर्कारिको वनला. हामीलाई पनि नेकनामि रहला या राज्य गयो भन्या वन्दोवस्त पनि रहन्या छैन. तिमिहरूले पनि दुष पाउला श्री ५ सर्कारिको विग्रला. हामीलाई पनि वदनामी होला. तसर्थ श्री ५ सर्कारिको हकमा रेयत फौज उमराव. छोटावडाले महेनत गन्धा वेला येहि हो. फौजको भरोसा रेयत. रेयतका भरोसा फौज. फौजले ज्यू दिनु पर्छ. पाहाडका मध्येसका रेयतले धन दिनु पर्छ. सो वेहोरामा धन श्री ५ सर्कारिका सलाहीहि गैहका संतमहंत सुवा फौजदार सुवेदार देवान् पेस्कार चौधरि कानुगोये मुकदम जेठ रेयतके वेहोरा सदर-

दोकि ल्याईरेउ तिमीहरूसंग सबै उपजनी श्री ५ सर्कारिका छन् विर्ति फिक्कार गैहके विगाहा १ को रुपिना ३ का दरले दिनु यो रसद उठाउन्या काजि डिलीर्सिह व्रहम्पात् पजाँचि सिद्धिमानसि राजभंडारी भै आयाका छन् इनले लाया अहूया वमोजिमको काममा तत्पर भै ग. यसमा कसलै हर्हिमायेत् ग-यो भन्या श्री ५ सर्कारिका चारहात जमिन जान्या आउन्या वेलामा काम नगरी हर्हिमायेत् गन्धलाई कस्तो सजाये हुन्छ तिमीहरू जान्यै छौ इति सम्बत् १९११ साल मिति कार्तिक सुदि ७ रोज ७ शुभम् ॥

अरु जिल्लामा मालका रेयतले विगाहा १ को रुपिना १ का दरले दीनु जिल्ला वाराका महंत संत सुवा फौजदार सुवेदार देवान् पेस्कार चौधरि कानु गोय मुकदम जेठ रेयतके विहोरा सदर -

जिल्ले पसाका संत महंत सुवा फौजदार देवान् पेस्कार चौधरि कानु गोये मोकदम जेठ रेयत के वेहोरा सदर - प्रणानचिटन् गैहका संत महंत सुवा फौजदार सुवेदार देवान् पेस्कार चौधरि कानुगोये मुकदम जेठ रेयतके वेहोरा सदर -

प्रगाना सलाहीहि गैहका संतमहंत सुवा फौजदार सुवेदार देवान् पेस्कार चौधरि कानुगोये मोकदम जेठ रेयत के वेहोरा सदर-तपा रौतहटका संतमहंत सुवा फौजदार सुवेदार देवान् पेस्कार चौधरि कानुगोये मोकदम जेठ रेयतके वेहोरा सदर -

तावाकोसि पूर्व अरुण पश्चिमको लेखन्या मसीदा—

आगे भर अंवलका थुम् थुम् गाउँगाउँका ढान्या
थेर मुषिया घाटु बुढा जिम्मावाल मिझार
गौह कटुवाल, रकमि संत महंत भला आदमि छोटावडा
जागीन्या ढाकचा रैति पौनिपान चारवर्णे छतिसै जात
गैहके येवोचित् उप्रांत अवि अधिका मुषतियारका पाना-
मा साल वसाल ज्ञारा वेठवेगारको टंटा लाङ्दा दुनियादार
रैतिहूले साहू दुष पाया. हात्रा वजिरी मुञ्जियारीमा
दुनियादार रैतिलाई दुष दिन्या काम बढिया छेन जेले थी
५ सर्कारिका काम परि आउला उसैबेलामा आफु आफुले
गन्धा काम जो जो पर्ला सो गर्ननि भनि सम्भत् १६०४
सालदेखि १६१० सालसम्म दुनियादार रैति गैहलाई ज्ञारा
वेठ वेगारको टंटा केहि लायाको थियेन. आज श्रीदेवका इच्छा
ले उत्तरा दिशातिर लडाईको कारणाना हुन लाग्यो. तसर्थे
फौजका भरमा रैयत रैयतका भरमा फौज, फौजले उपूर्दिनु

पर्छ. रैयतले १६११ सालका बालीमा रसद पुन्याउनु पर्छ
तसनिमित्त तफसिल माफिकका दरबंदि वमोजिम
जौन अंन दिनामा तिमिहरुलाई सजिलो हुन्छ. येक घरको
येक थोक अंन सुषियाले आफ्ना आप्ना गाउँधरमा
कटुवाललाई हाकहलाई नगेदा लगाई ज्मा गरि आप्ना
घरको स्मेतको बोकाई आफु स्मेत गे भर. चैत्र मैत्रादेखि
बढो षुब्रु गोदाम घरमा दाखिल गन्धाका अनको तपसि-
लमा ठेकियाका दरभाउले रुपिना र रसिद लि जानु
जंगी काज निमित्त लाग्याको रसद आफु आफुलाई
लेखियाको दरबंदि वमोजिमको अंन चैत्र मैत्रा भरमा पु-
न्यायेनौ पछि रसद जाचादा रसिद देषाउन सक्यानी रज-
स अम्बले गाउँका थेर मुषिया तालुकको रसद आवैन तेस
मुषीया लाई र नल्याउन्यालाई जंगी अैन बमोजिम जात
अनुसारको सजाये होला —

ऋग्गी: